

Sygn. akt VI Ga 140/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc (spraw.)

Sędziowie: SO Anna Harmata

SO Marta Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. L.

przeciwko: Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w K. V Wydziału Gospodarczego z dnia 20 grudnia 2016 r., sygn. akt V GC 511/15

I. oddała apelację,

II. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda R. L. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO Marta Zalewska SSO Beata Hass-Kloc SSO Anna Harmata

sygn. akt VI Ga 140/17

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 24 sierpnia 2017 r.

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego w K. powód R. L. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. kwoty 8 368 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

Jako uzasadnienie powód podniósł, iż w dniu 22 października 2014 r. w miejscowości K. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku, którego uszkodzony został pojazd marki S.. Sprawca zdarzenia kierujący pojazdem osobowym zawarł umowę ubezpieczenia ze stroną pozwaną. W związku z faktem, iż pojazd ciężarowy będący w użytkowaniu poszkodowanego uległ uszkodzeniu, konieczne było skorzystanie z usług przedsiębiorstwa zajmującego się holowaniem pojazdów. Powyższe nastąpić miało za zgodą Ubezpieczyciela, który nie współpracował z żadną firmą holującą pojazdy ciężarowe. W związku z powyższym w dniu 8 listopada 2014 r. powód wystawił fakturę VAT nr F

(...)na kwotę 12.050 zł netto za wykonanie na rzecz poszkodowanego usługi związanej ze zdarzeniem powodującym szkodę. Ubezpieczyciel pismem z dnia 19 grudnia 2014 r. wypłacił powodowi kwotę 3 682 zł netto. W ocenie strony powodowej, kwota ta jest znacząco zaniżona mając na uwadze okoliczność iż świadczone przez przedsiębiorstwo usługi mają charakter wysoce specjalistyczny, z wykorzystaniem profesjonalnego sprzętu.

W dniu 10 września 2015 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt V GNc 948/15) uwzględniający żądanie pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany w całości kwestionował wysokość szkody poniesionej w związku z koniecznością odholowania i parkingu pojazdu. W jego ocenie koszty holowania, dojazdu oraz wszelkie usługi z tym związane zostały wyraźnie zawyżone w stosunku do uśrednionych stawek przyjętych na rynku. Nadto strona pozwana składając sprzeciw kwestionowała możliwość dochodzenia roszczenia jedynie na podstawie wystawionej faktury VAT.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w K. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.368,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty (pkt I) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.636,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 1.200,00 zł, tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt II).

Powyższe było wynikiem następujących ustaleń faktycznych: W dniu 22 października 2014 r. w miejscowości K. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki S., w związku z czym konieczne było jego holowanie. Wyłącznie winnym zaistnienia przedmiotowego zdarzenia był kierujący pojazdem osobowym. Uszkodzony pojazd został w pierwszej kolejności odholowany do Hurtowni w K. celem rozładowania towaru a następnie na parking powoda w K.. Po upływie trzech dni samochód został zawieszony do serwisu (...) w S.. Świadczone przez siebie usługi na rzecz poszkodowanego powód wycenił na kwotę 12 050 zł. W dniu 12 listopada 2014 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności. Pismem z dnia 19 grudnia 2014 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 3 682 zł.

Dalej Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego K. M. sporządzonej w oparciu o dokonane przez niego analizy ofert do podmiotów zajmujących się usługami transportu i pomocy drogowej działających na rynku lokalnym, że średnie stawki za holowanie pojazdu (transport) pojazdu ciężarowego kształtowały się na poziomie :

- średnia stawka za holowanie pojazdu (ryczałt) 1.750 zł netto (2152,50 brutto)

- średnia stawka za 1 km holowania pojazdu 17,50 netto (21 brutto). Stawki te są tym samym były niższe niż proponowane przez powoda. Sąd wskazał, iż z przedłożonej opinii prywatnej sporządzonej przez mgr inż. G. P. w sprawie V GC 384/14 wynika, iż stawki proponowane przez powoda są naliczone prawidłowo a ich obniżanie przez ubezpieczyciela jest całkowicie bezpodstawne.

Ustalając wysokość odszkodowania Sąd oparł się na wydanych w toku postępowania opiniach biegłych. W realiach sprawy zasadnym w ocenie Sądu Rejonowego było przyjęcie stawek proponowanych przez stronę powodową z uwagi na fakt, iż ustalona w opinii stawka to jedynie średnia cena (ustalona w dodatku w oparciu o cennik usług jednego tylko podmiotu działającego na rynku oprócz powoda). Sąd argumentował, iż powód oferuje usługi na bardzo wysokim poziomie, używając do tego drogi specjalistyczny sprzęt oraz wyszkoloną załogę. Zgodnie z opinią biegłego G. P. stosowanie wyższych stawek , może być uzasadnione okolicznością, iż w rejonie świadczenia usług dany podmiot dysponuje najbardziej profesjonalnym sprzętem. Sąd wskazał, iż co prawda występują również inne podmioty oferując często niższe stawki, jednakże świadczą one usługi pojazdami o ograniczonych zastosowaniach w akcjach usuwania wypadków drogowych ze względu na możliwości techniczne posiadanych rodzajów i wyposażenia pojazdów, co w sposób zasadniczy wpływa na poziomy cenowe dla oferowanych przez firm usług. Tak więc publikowane przez różne firmy cenniki usług nie mogą stanowić podstawy określenia kosztów akcji ratowniczych nawet w celach porównawczych, gdyż skutki zdarzeń drogowych z udziałem pojazdów samochodowych szczególnie pojazdów

ciężarowych i stopień trudności ich usuwania są każdorazowo odmiennie. W ocenie sądu nie można tym samym sztywno kierować się średnią ceną usług, w oderwaniu konkretnych okoliczności, w tym możliwości uzyskania profesjonalnie wykonanej usługi.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł pozwany (k.166) zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w K. w części: pkt I wyroku w zakresie ponad kwotę 3 118 zł, pkt II wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego mających wpływ na treść rozstrzygnięcia tj.:

- art. 278§1 k.p.c. poprzez ustalenie przez Sąd wbrew wywołanej w sprawie opinii biegłego wysokości kosztów należnego odszkodowania jedynie w oparciu o dokument prywatny przedłożony przez stronę pozwaną;

- art. 233 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów i ustalenie pomimo braku wiedzy specjalistycznej przez Sąd wysokości należnego stronie powodowej odszkodowania w sposób sprzeczny z wywołaną w sprawie opinią biegłego.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty pozwany wniósł o zmianę orzeczenia w zaskarżonej części tj. w pkt I zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3 118 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz o rozstrzygnięcie w pkt II o kosztach postępowania według norm przepisanych.

Nadto pozwany wniósł o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany zarzucał, iż normalnym następstwem uszkodzenia pojazdu jest poniesienie przez poszkodowanego kosztów holowania według cen nieodbiegających od cen obowiązujących na obszarze rynku lokalnego, zwłaszcza w przypadku gdy poszkodowany rozlicza się z firmą świadczącą usługi holownicze na zasadzie bezgotówkowej, która to następnie w oparciu o umowę cesji wierzytelności dochodzi bezpośrednio od pozwanej zapłaty za wykonane usługi. Wskazywał iż opinia biegłego sądowego potwierdziła fakt zawyżenia stawek przez powoda i to prawie dwukrotnie, zaś Sąd pominął wnioski z niej wynikające zasądzając kwotę dochodzoną w pozwie.

W odpowiedzi na apelację (k.174) powód wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych. Powód stał na stanowisku, że Sąd Rejonowy dokonał poprawnych ustaleń faktycznych i subsumpcji prawa materialnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego była niezasadna.

Sąd Rejonowy w istocie nie dokonał naruszenia art. art. 233§1 k.p.c. oraz 278 k.p.c. ustalając koszty najmu pojazdu zastępczego w wysokości odmiennej niż wynikało to z przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego sądowego K. M.. Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w przepisie art. 233 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności.

Powyższa zasada nie oznacza oczywiście, że sąd w sposób dowolny może uznać dany dowód za prawdziwy. Ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał

dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i, ważąc ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (wyrok SN z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000, nr 17, poz. 655).

W analizowanej sprawie ocena dowodów poczyniona przez Sąd pierwszej instancji i wnioski z nich wynikające należy uznać za prawidłowe, uwzględniały bowiem one specyfikę zaistniałych w sprawie okoliczności, co było trafne. Istotnym jest, że usługa jaką wykonał powód w ustalonym stanie faktycznym była usługą specjalistyczną, fachową, wymagała użycia profesjonalnego sprzętu oraz udziału kilku pracowników. Przedmiotem tej usługi było wyciągnięcie z rowu (...) oraz odholowanie go najpierw do K. (celem rozładunku) a następnie do S. (do serwisu). Jak wynikało z zeznań świadków samochód pozostawał załadowany warzywami i owocami, o całkowitej masie 24 tony, z opadniętym w dół pneumatycznym przednim zawieszeniem. Czynności podjęte na miejscu zajęły około 1,5 godziny, zaangażowane w nie były 3 osoby, holowanie trwało 4-5 godzin, z koniecznością uwzględnienia dróg o najwyższej jakości.

Jak wynikało z przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego sądowego, na terenie K. i okolic usługi takie świadczą dwie firmy przy czym co do 1 biegły nawet nie był w stanie ustalić wysokości średniej stawki ryczałtu. W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, że mimo wydania opinii w sprawie, która dała Sądowi I instancji pewnego rodzaju podstawę do rozeznania w zakresie stosowanych stawek, uzasadnionym jest uwzględnienie wynagrodzenia w wysokości oferowanej przez stronę powodową. Za powyższym przemawiają względy logiki i doświadczenia życiowego. W okolicznościach niniejszej sprawy, które jak nadmieniono wyżej, są w wyjątkowe, niezasadnym było by przyjęcie, że tylko jedna konkretna stawka rynkowa może być uznawana za miarodajną i odpowiednią dla rzetelnie wykonanej usługi. W ocenie Sądu adekwatne winny być stawki uwzględniające indywidualną sytuację poszkodowanych oraz konkretne okoliczności sprawy, co zostało wypunktowane i w sposób należyty uzasadnione przez Sąd pierwszej instancji. Już i w oparciu o opinię biegłego stwierdzić można, iż usługi oferowane przez powoda nie są typowymi usługami i świadczy je niewiele podmiotów. Wymagają one bowiem zaangażowania przeszkolonych pracowników, drogiego i specjalistycznego sprzętu i powód te kryteria spełniał. Również i sam pozwany nie zaproponował poszykowanemu konkretnemu podmiotowi do usunięcia następstw szkody, oświadczając, iż z żadnym nie współpracuje. Poszkodowany dokonał samodzielnie wyboru w tym zakresie.

Wyjątkowość okoliczności niniejszej sprawy powoduje, że Cena za niepowszednią usługę zatem winna być adekwatna do jej jakości zaś jej uśrednianie czy obniżanie w tej konkretnej sprawie nie było zasadne. Względy logiki przemawiają także za tym, że w przypadku wyboru profesjonalisty, poszkodowany dąży do zminimalizowania skutków powstałych uszkodzeń mając nadzieje, że przy pomocy specjalistycznego sprzętu i wykwalifikowanych pracowników nie dojdzie do powstania większej szkody niż dotychczas. W ocenie Sądu Okręgowego, w powyższych okolicznościach stawka zastosowania przez powoda nie może zostać uznana za wygórowaną. Z tych przyczyn apelacja podlegała oddaleniu jako niezasadna o czym Sąd orzekł po myśli art. 385 k.p.c.

Na marginesie jedynie odnosząc się do kwestii zaproponowanego przez powoda dowodu z opinii biegłego wydanej w innej sprawie, a przeprowadzonej przez Sąd Rejonowy w K. (V GC 383/1) wskazać należy że taka opinia nie może być uznana za dowód z opinii sądowej w niniejszej sprawie, albowiem została ona wydana w innej sprawie na gruncie innego stanu faktycznego. Taka opinia mogła by być uznana za opinię sądową, jedynie w przypadku, gdyby druga strona wyraziła na to zgodę, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie. W związku z tym dowód ten można traktować jako dowód na potwierdzenie twierdzeń strony przedkładającej go.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt.4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. , poz. 1800 ze zm.).